

Dosar nr. /87/2018 (Număr în format vechi /2019)

R O M Â N I A

**CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE**

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 25.11.2019

Curtea constituită din:

Președinte: Judecător ...

Judecător ...

Grefier

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de apelantul-reclamant împotriva sentinței civile nr. /26.02.2019, pronunțate de Tribunalul Teleorman –Secția Conflicte de muncă, asigurări sociale și de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. ... /87/2018, în contradictoriu intimatul-pârât, cauza având ca obiect obligația de a face.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns apelantul-reclamant, prin avocat, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsind intimatul-pârât.

Procedura de citare a părților a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, care învederează obiectul cauzei, stadiul procesual, precum și modalitatea îndeplinirii procedurii de citare.

Curtea pune în discuție necesitatea sesizării ÎCCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizând interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.11 din Legea nr.153/2017, art.2 alin.1 lit.d și art.18 din OUG nr.162/2008, respectiv art.190, art.199 și art.201 alin.3 și alin.9 din Legea nr.95/2006, în sensul de a se stabili dacă în înțelesul prevederilor menționate, spitalul județean de urgență în privința căruia a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale, are calitatea de instituție sau serviciu public de interes județean din subordinea consiliului județean, în sensul art.11 alin.1 din Legea nr.153/2017 și, eventual, o suplimentare a întrebării vizând posibilitatea asimilării funcțiilor deținute de către reclamanții reprezentați cu cele prevăzute de art. 11 alin. (2) din Legea nr. 153/2017.

Apelantul-reclamant, prin avocat, precizează că este de acord cu sesizarea ÎCCJ.

Curtea reține spre soluționare sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

C U R T E A,

În temeiul art. 396 C. proc. civ., având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea asupra cauzei, motiv pentru care,

D I S P U N E :

Amână pronunțarea la data de 10.12.2019.

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Pronunțată în ședință publică azi, 25.11.2019.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Dosar nr.87/2018 (Număr în format vechi .../2019)

R O M Â N I A

**CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE**

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 10.12.2019

Curtea constituită din:

Președinte: Judecător ...

Judecător ...

Grefier

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de apelantul-reclamant împotriva sentinței civile nr./26.02.2019, pronunțate de Tribunalul Teleorman –Secția Conflicte de muncă, asigurări sociale și de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr.87/2018, în contradictoriu intimatul-pârât, cauza având ca obiect obligația de a face.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 25.11.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, cu respectarea dispozițiilor art. 396 C. proc. civ., a amânat pronunțarea la data de 10.12.2019, când, în aceeași compunere, a pronunțat următoarele:

C U R T E A

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit art.519 Cod procedură civilă, constată următoarele:

I. ADMISIBILITATEA SESIZĂRII

Curtea apreciază ca fiind îndeplinite cerințele de admisibilitate a sesizării, conform art.519 Cod procedură civilă, după cum urmează:

1. - existența unei cauze aflate în curs de judecată;
2. - cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
3. - cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
4. - ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
5. - chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Primele trei condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, curtea de apel investită cu soluționarea apelului urmând să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art.634 alin.1 pct.4 din Codul de procedură civilă, este definitivă, iar cauza care face obiectul judecății se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investit să soluționeze pricina.

Cât privește admisibilitatea sesizării din perspectiva celei de-a patra condiții privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, Curtea reține că modul de interpretare a dispozițiilor legale menționate, în sensul de a se stabili dacă spitalul județean de urgență în privința căruia a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale, are calitatea de instituție sau serviciu public de interes județean din subordinea consiliului județean, în sensul art.11 alin.1 din Legea nr.153/2017, constituie problema însăși a speței, pretențiile deduse judecătii având ca fundament întocmai această chestiune.

În egală măsură, în ipoteza unui răspuns afirmativ la prima chestiune, analiza temeiniciei pretențiilor deduse judecătii impune a se stabili subsecvent dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.11 alin.2 din Legea nr.153/2017, nomenclatorul la care se referă această dispoziție legală este aplicabil și funcțiilor deținute de personalul tehnic, economic și socio-administrativ (TESA) din cadrul unui asemenea spital, numai în această ipoteză fiind posibilă asimilarea la care se pretinde a fi obligat pârâtul, cu funcțiile înscrise în Anexa VIII a Legii nr.153/2017, Cap. II lit. A, pct. IV.

În sfârșit, în opinia Curții, chestiunile de drept identificate prezintă și caracter de noutate, fiind îndeplinită și ultima condiție, întrucât asupra acestora Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin niciunul dintre modurile prevăzute de lege, nu a făcut obiectul unui recurs în interesul legii și nici al unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Noutatea problemelor de drept enunțate rezultă atât din perspectivă temporală, respectiv din împrejurarea că nașterea litigiului la finele anului 2018 este legată de aplicarea unui act normativ intrat în vigoare la 1 iulie 2017, cât și din aceea că la nivelul Curții de Apel București nu s-a identificat practică judiciară în cauze similare.

II. EXPUNEREA SUCCINTĂ A PROCESULUI

Prin cererea înregistrată la data de 04.12.2018 sub numărul87/2018 pe rolul Tribunalului Teleorman – Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, reclamantul, cu sediul în, în numele și pentru membrii de sindicat:, a chemat în judecată pârâtul, reprezentat prin, cu sediul în, pentru ca pe baza probelor ce vor fi administrate să se dispună:

1.obligarea pârâtei de a emite hotărâre pentru stabilirea salarizării personalului contractual din compartimentul TESA din cadrul Spitalului conform Anexei VIII, Cap. II lit. A, punctul IV;

2.obligarea pârâtei de a aproba statul de funcții privind asimilarea funcțiilor specifice unităților sanitare al salariaților din compartimentul TESA din cadrul Spitalului cu funcțiile specifice aparatului propriu al ordonatorului de credit căruia îi sunt subordonați;

3.stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat, în raport de nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonați.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că membrii de sindicat reprezentați sunt salariați în cadrul, unitate sanitară publică trecută în subordinea din anul 2008, conform OUG nr. 2/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății, coroborat cu H.G. nr 529/2010 pentru aprobarea menținerii managementului asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale care au desfășurat faze-pilot, precum și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se menține managementul asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale și la Primăria Municipiului București și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se transferă managementul asistenței medicale către autoritățile administrației publice locale și către Primăria Municipiului București.

Referindu-se la prevederile art.11 din Legea nr.153/2017, reclamantul arată că din luna august 2018, a purtat corespondență cu, prin președintele acestuia, în vederea

demarării procedurii pentru emiterea unei hotărâri care să stabilească salariile de bază ale personalului contractual plătit din fonduri publice, compartiment TESA.

Precizează că ceilalți salariați, respectiv personalul medical și auxiliar medical, sunt încadrați pe o altă Anexă a Legii nr.153/2017, pentru care nu există obligativitatea emiterii unei hotărâri pentru stabilirea salariilor de bază de către pârâtul Consiliul Județean.

Mai arată reclamantul că prin adresa nr.9408/25.09.2018 a solicitat printr-o Notă de fundamentare stabilirea salariilor de bază pentru personalul contractual TESA din cadrul, la care a atașat și un Nomenclator privind asimilarea funcțiilor specifice unității sanitare pentru personal contractual cu funcții specifice aparatului propriu al ordonatorului principal de credite.

La data de 19.10.2018 a fost emis răspunsul cu nr.10141 de către, prin președinte, care a înștiințat că se urmează procedura legală conform Legii dialogului social nr.62/2011, urmând modificarea statului de funcții care precede emiterea hotărârii pentru stabilirea salariilor. După această dată s-a procedat la comunicarea către pârât a propunerii privind asimilarea funcțiilor specifice unității sanitare pentru personalul contractual din Compartimentul TESA, cu funcțiile specifice aparatului propriu al ordonatorului principal de credite și totodată s-a arătat că sumele care vor reprezenta modificările salariale asimilate se încadrează în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat. A atașat acordul în ceea ce privește stabilirea salariului personalului contractual din cadrul unității sanitare.

Precizează că la data de 16.11.2018 a fost emisă adresa nr.11296 de către prin care s-a răspuns că stabilirea salariilor de bază ale personalului contractual TESA din unitatea sanitară nu face obiectul inițierii negocierilor deoarece pentru personalul din carul altor domenii decât Administrația publică locală s-au stabilit printr-un alt act normativ, respectiv Legea nr.153/2017, nefiind nevoie astfel să emită hotărâre pentru stabilirea salariului de bază pentru personalul contractual din cadrul Spitalului.

Prin răspunsul emis, pârâtul neagă faptul că salariații din cadrul Compartimentului TESA din unitatea sanitară se regăsesc în Anexa VIII „ADMINISTRAȚIE” din Legea nr.153/2017, salarizarea acestui personal fiind făcută în baza altui act normativ decât Legea salarizării unice.

Prin întâmpinarea formulată, pârâtul a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În motivare a arătat în esență că salarizarea personalului TESA din cadrul a fost stabilită în mod corect, pentru anul 2018, conform art.38 alin.3 lit.a) din Legea - cadru nr. 153/2017, care prevede majorarea etapizată a salariilor funcționarilor publici din serviciile deconcentrate de sub autoritatea Ministerului Sănătății, încadrați potrivit Anexei VIII, capitolul II, lit. B - „Alte unități bugetare de subordonare centrală și locală, precum și din compartimentele de contabilitate, financiar, aprovizionare, investiții”, pct.I.

Ca atare, pentru personalul din compartimentele contabilitate, financiar, aprovizionare și investiții, din cadrul altor domenii decât administrație publică locală, salariile de bază se stabilesc potrivit grilei de salarizare indicate mai-sus, cu aplicarea dispozițiilor art.38 din Legea-cadru nr. 153/2017, iar nu potrivit dispozițiilor art.11 din lege, astfel încât nu este necesară adoptarea unei hotărâri de consiliu județean, întrucât salarizarea acestui gen de personal este determinată prin lege.

Mai arată că potrivit dispozițiilor Legii nr.95/2006, actualizată, spitalul este o unitate sanitară, cu personalitate juridică, de utilitate publică, ce furnizează servicii medicale și care este finanțat integral din venituri proprii și funcționează pe principiul autonomiei financiare (art.163, art.190), ceea ce înseamnă că își elaborează și își aprobă, prin organele proprii de conducere, bugetul de venituri și cheltuieli. nu este în subordinea, ci este coordonat de acest organ al administrației publice locale, în conformitate cu dispozițiile legale și care poate, în sensul că nu este legalmente obligat, să participe la finanțarea unor cheltuieli de administrare și funcționare, respectiv cheltuieli de personal, stabilite în condițiile legii, bunuri și servicii,

investiții, reparații capitale, consolidare, extindere și modernizare, dotări cu echipamente medicale ale unităților sanitare cu paturi transferate, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație în bugetele locale (art.199 din Legea nr.95/2006).

Deși potrivit Legii administrației publice locale nr.215/2001, președinții consiliilor județene sunt ordonatori principali de credite, ei nu au această calitate în raport cu bugetele spitalelor, pentru care sunt aprobate fonduri bugetare doar în limita creditelor bugetare aprobate potrivit destinației acestora.

Soluționând cauza prin sentința civilă nr...../26.02.2019, Tribunalul a respins acțiunea ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut în esență următoarele:

..... este o unitate sanitară publică ce a trecut în subordinea din anul 2008 conform O.U.G. nr. 2/2008 coroborată cu H.G. nr.529/2010, iar membrii de sindicat reprezentați de sindicatul reclamant funcționează ca personal contractual TESA în cadrul

Conducerea Spitalului, în temeiul art. 10, 37 și 38 alin.3 din Legea nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice, a emis decizii prin care a stabilit salariul de bază pentru fiecare salariat începând cu data de 01.01.2018.

Deoarece salariile de bază ale personalului TESA din unitățile sanitare nu se regăsesc în ANEXA II, FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE "SĂNĂTATE ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ", reclamantul consideră că sunt aplicabile dispozițiile art.11 din Legea nr.153/2017 privind salariile de bază pentru personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale „ADMINISTRAȚIE”, care se stabilesc prin hotărâre a

Raportat la aspectele prezentate în cererea introductivă, Tribunalul a reținut ca fiind relevante în cauză următoarele prevederi legale: art.3 alin.1 și 4, art.7 lit.g), art.11 alin.1, 2, și 3, art.36 alin.1 și 2, art.38 alin.1, alin.3 lit.a) și lit.e), art.39 alin. 1-4 din Legea nr.153/2017, respectiv Anexa VIII, Capitolul II, lit.A, pct.IV și lit.B pct.9, art.163, 169, 190 și 201 din Legea nr.95/2006, art.3 alin.1, 3 și 3¹, art.18 alin.1 și 2 din O.U.G. nr.162/2008

Din analiza celor de mai sus, instanța de fond a apreciat că prevederile art.11 alin.1 din Legea nr. 153/2017 nu sunt aplicabile salariilor de bază în litigiu, deoarece membrii de sindicat reprezentați de reclamantul nu fac parte din aparatul propriu al consiliului județean, iar nu se încadrează în rândul instituțiilor publice de interes județean din subordinea acestei unități administrative.

Fiind evident că membrii de sindicat reprezentați nu fac parte din aparatul propriu al, Tribunalul a verificat dacă este o instituție publică de interes județean din subordinea acestei unități administrative.

Raportat la prevederile art.18 alin.1 și 2 din O.U.G. nr.162/2008, s-a apreciat că nu rezultă că este o instituție publică de interes local aflată în subordinea, deoarece a fost transferat doar managementul asistenței medicale și imobilele în care funcționează unitatea sanitară, concluzie ce se poate trage și din dispozițiile Legii nr. 95/2006 (art. 163, 169 și 190).

Se mai arată că este adevărat că bugetele de venituri și cheltuieli ale spitalelor din rețeaua administrației publice locale se întocmesc, se aprobă și se execută potrivit prevederilor Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și fac parte din bugetul general al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, dar acest fapt nu poate duce la concluzia că spitalele de urgență sunt în subordinea consiliilor județene.

În concluzie se arată că este o instituție de utilitate publică, desfășurând o activitate care se desfășoară într-un domeniu de interes public general, nu doar de interes județean, beneficiind de autonomie financiară, subordonarea față de privind doar managementul asistenței medicale și includerea bugetului de venituri și cheltuieli în bugetul UAT Județul Teleorman.

Deoarece este o instituție publică, dar nu este serviciu public din subordinea consiliului județean, stabilirea salariilor de bază în perioada 01 ianuarie 2019- decembrie 2022 pentru personalul contractual din cadrul compartimentului TESA intră sub incidența prevederilor art. 38 alin. (2) lit. a) și 39 alin. (1) - (4).

Având în vedere dispozițiile art.3, 7 și 36 alin. 2 din Legea nr.153/2017, clarificările Ministerul Muncii și Justiției Sociale, stabilirea salariilor de bază ale personalului contractual din cadrul compartimentului TESA urmează a se face de către managerul, având în vedere Anexa VIII, capitolul II, lit. B - „Alte unități bugetare de subordonare centrală și locală, precum și din compartimentele de contabilitate, financiar, aprovizionare, investiții”, pct.I.

Prin cererea de apel înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VII-a pentru conflicte de muncă și asigurări sociale la data de 12.04.2019, apelantul reclamant a solicitat schimbarea în tot a sentinței apelate în sensul admiterii cererii formulate.

În motivare se arată că în virtutea O.U.G. nr.162/2008 și a H.G. nr.529/2010, managementul asistenței medicale a este transferat, management care este mult mai amplu și nu se limitează la managementul asistenței medicale acordate în unitățile sanitare, precum și la includerea bugetului de venituri și cheltuieli în bugetul Consiliului Județean.

Precizează apelantul că întreaga activitate a unității spitalicești se desfășoară sub autoritatea și în coordonarea Consiliului Județean, care are atribuții în stabilirea managementului activității spitalicești începând cu numirea managerului și până la aprobarea statului de funcții, organigramei, stabilirea salariilor și alte proiecte și activități care sunt stabilite prin hotărâri ale Consiliului Județean, conform dispozițiilor Legii nr.95/2006.

Mai precis, bugetul de venituri și cheltuieli al spitalului se aprobă de consiliul județean conform art.187 alin.10 lit.a și art.201 alin.3 și 9 din Legea nr.95/2006, iar managementul activității spitalicești se desfășoară tot cu acordul ordonatorului ierarhic superior, atât în ceea ce privește stabilirea organigramei, statului de funcții, toate aceste activități desfășurându-se sub directă îndrumare a Consiliului Județean Teleorman, care emite hotărâri ce sunt puse în aplicare de către managerul unității sanitare.

Consideră astfel apelantul că motivarea instanței de fond nu are fundament legal, ci unitatea sanitar își desfășoară activitatea în subordinea atât din punct de vedere al managementului asistenței medicale, cât și din punct de vedere al includerii în bugetul de venituri și cheltuieli al UAT, solicitările formulate pe calea cererii de chemare în judecată încadrându-se și pe dispozițiile art.6 din Legea nr.153/2017.

Intimatul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat.

În motivare a făcut referire la prevederile art.18 alin.1 și 2 din O.U.G. nr.162/2008, respectiv la art.18-20 din Norma metodologică de aplicare a O.U.G. nr.162/2008, care prevăd expres autonomia financiară a unităților sanitare cu paturi pentru care s-a transferat managementul asistenței medicale, ceea ce exclude ideea de subordonare financiară a spitalelor județene față de consiliile județene, condiție necesară pentru aplicabilitatea dispozițiilor art.11 alin.1 din Legea nr.153/2017.

La termenul de judecată din, Curtea de Apel București a dispus repunerea pe rol a cauzei pentru a pune în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizând interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.11 din Legea nr.153/2017, art.2 alin.1 lit.d și art.18 din OUG nr.162/2008, respectiv art.190, art.199 și art.201 alin.3 și alin.9 din Legea nr.95/2006, în sensul de a se stabili dacă în înțelesul prevederilor menționate, spitalul județean de urgență în privința căruia a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale, are calitatea de instituție sau

serviciu public de interes județean din subordinea consiliului județean, în sensul art.11 alin.1 din Legea nr.153/2017.

În vederea exprimării punctului de vedere de către părți, Curtea de Apel București a acordat termen la data de 25.11.2019, când a fost pusă în discuție o suplimentare a întrebării în sensul ca, în ipoteza unui răspuns afirmativ la prima chestiune, să se stabilească dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.11 alin.2 din Legea nr.153/2017, nomenclatorul la care se referă această dispoziție legală este aplicabil și funcțiilor deținute de personalul tehnic, economic și socio-administrativ din cadrul unui asemenea spital.

III. PUNCTUL DE VEDERE AL PĂRȚILOR CU PRIVIRE LA DEZLEGAREA PROBLEMEI DE DREPT:

Punctul de vedere al apelantului, exprimat în conformitate cu prevederile art.520 alin. (1) Cod procedură civilă, a fost în sensul exprimării acordului privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Deși citat în acest sens, intimatul nu și-a exprimat punctul de vedere cu privire la chestiunea pusă în discuție.

Interpretările date de ambele părți problemelor de drept în discuție se regăsesc exprimate în cuprinsul cererii de chemare în judecată, cererii de apel și întâmpinărilor formulate în dosarul cauzei, fiind redate în cele de mai sus, în capitolul dedicat expunerii procesului.

IV. PUNCTUL DE VEDERE MOTIVAT AL COMPLETULUI DE JUDECATĂ:

Normele de drept interne ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție, forma în vigoare la data introducerii cererii de chemare în judecată, au următorul conținut:

Legea-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice:

ART. 11

(1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale "Administrație" din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriei și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

Ordonanța de Urgență nr. 162 din 12 noiembrie 2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale:

ART. 1

Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal privind transferul ansamblului de atribuții și competențe ale Ministerului Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale concomitent cu asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare exercitării acestora.

ART. 2

(1) Ansamblul atribuțiilor și competențelor prevăzute la art. 1 sunt următoarele:

...

d) asistența medicală acordată în unele unități sanitare cu paturi;

ART. 18

(1) În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale au următoarele atribuții:

a) asigurarea managementului asistenței medicale prin structuri cu atribuții specifice în acest domeniu;

b) aprobarea propunerilor privind modificarea structurii organizatorice, reorganizarea, restructurarea, schimbarea sediului și a denumirilor pentru spitalele publice din domeniul său de competență, cu avizul conform al Ministerului Sănătății Publice;

c) controlul modului de utilizare de către spitale a fondurilor alocate.

(2) Managementul asistenței medicale prevăzut la alin. (1) lit. a) se realizează prin:

a) evaluarea indicatorilor privind activitatea desfășurată în unitățile sanitare publice cu paturi și în alte structuri aflate în domeniul său de competență, stabiliți prin ordin al ministrului sănătății publice;

b) controlul de fond al unităților sanitare, în colaborare cu reprezentanții casei județene de asigurări de sănătate;

c) activitatea de soluționare legală a petițiilor cu privire la asistența medicală din unitățile sanitare din domeniul său de competență.

(3) Imobilele, compuse din construcții și terenuri aferente, în care își desfășoară activitatea unitățile sanitare cu paturi prevăzute la art. 16, aflate în domeniul public al municipiului București și în administrarea consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, se transmit în domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București, în condițiile Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Legea nr. 95 din 14 aprilie 2006 privind reforma în domeniul sănătății:

ART. 190

(1) Spitalele publice sunt instituții publice finanțate integral din venituri proprii și funcționează pe principiul autonomiei financiare. Veniturile proprii ale spitalelor publice provin din sumele încasate pentru serviciile medicale, alte prestații efectuate pe bază de contract, precum și din alte surse, conform legii.

(2) Prin autonomie financiară se înțelege:

a) organizarea activității spitalului pe baza bugetului de venituri și cheltuieli propriu, aprobat de conducerea unității și cu acordul ordonatorului de credite ierarhic superior;

b) elaborarea bugetului propriu de venituri și cheltuieli, pe baza evaluării veniturilor proprii din anul bugetar și a repartizării cheltuielilor pe baza propunerilor fundamentate ale secțiilor și compartimentelor din structura spitalului.

(3) Spitalele publice au obligația de a asigura realizarea veniturilor și de a fundamenta cheltuielile în raport cu acțiunile și obiectivele din anul bugetar pe titluri, articole și alineate, conform clasificăției bugetare.

(4) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și în cadrul ministerelor cu rețea sanitară proprie.

ART. 199

(1) Autoritățile publice locale pot participa la finanțarea unor cheltuieli de administrare și funcționare, respectiv cheltuieli de personal, stabilite în condițiile legii, bunuri și servicii, investiții, reparații capitale, consolidare, extindere și modernizare, dotări cu echipamente medicale ale unităților sanitare cu paturi transferate, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație în bugetele locale.

(2) Autoritățile administrației publice locale pot acorda personalului medical și de specialitate din spitalele publice din rețeaua sanitară proprie stimulente financiare lunare, în limita a două salarii minime brute pe țară, în baza hotărârii autorităților deliberative ale autorităților administrației publice locale, în limita bugetului aprobat.

ART. 201

(3) *Bugetul de venituri și cheltuieli al spitalului public se aprobă de ordonatorul de credite ierarhic superior, la propunerea managerului spitalului.*

(9) *Bugetele de venituri și cheltuieli ale spitalelor din rețeaua administrației publice locale se întocmesc, se aprobă și se execută potrivit prevederilor Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și fac parte din bugetul general al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale.*

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate se exprimă în sensul că spitalul județean de urgență în privința căruia a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale, nu are calitatea de instituție sau serviciu public de interes județean din subordinea consiliului județean, în sensul art.11 alin.1 din Legea nr.153/2017.

În acest sens, este de observat faptul că în baza O.U.G. nr.162/2008 a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe ale Ministerului Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale în ceea ce privește, printre altele, asistența medicală acordată în unele unități sanitare cu paturi, așa cum este și cazul spitalului angajator în cauză.

Art.18 din actul normativ anterior menționat statuează în mod limitativ în ceea ce privește atribuțiile ce revin autorităților administrației publice locale, între acestea regăsindu-se strict următoarele:

a) asigurarea managementului asistenței medicale prin structuri cu atribuții specifice în acest domeniu;

b) aprobarea propunerilor privind modificarea structurii organizatorice, reorganizarea, restructurarea, schimbarea sediului și a denumirilor pentru spitalele publice din domeniul său de competență, cu avizul conform al Ministerului Sănătății Publice;

c) controlul modului de utilizare de către spitale a fondurilor alocate.

Din perspectiva dispozițiilor la care s-a făcut referire în cele de mai sus, cuprinse în Legea nr.95 din 14 aprilie 2006 privind reforma în domeniul sănătății, se observă că spitalele publice sunt instituții publice finanțate integral din venituri proprii și funcționează pe principiul autonomiei financiare, legea instituind numai o posibilitate, o facultate a autorităților publice locale de a participa la finanțarea unor cheltuieli expres prevăzute de art.199 anterior citat.

Luând în considerare și prevederile art.201 din aceeași lege, referitoare la aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului public de către ordonatorul de credite, concluzia ce se conturează din interpretarea coroborată a prevederilor menționate pare a fi aceea că subordonarea spitalului județean în raport cu Consiliul Județean este numai una parțială, ce se limitează strict la atribuțiile prevăzute la art.18 alin.1 din OUG nr.162/2008, atribuții ce vizează asigurarea managementului asistenței medicale, aprobarea unor propuneri de natură organizatorică, respectiv controlul exercitat sub aspectul utilizării fondurilor. Or, din analiza punctuală a acestor atribuții rezultă că niciuna dintre ele nu include sau nu presupune implicit atributul consiliului județean de a stabili drepturile salariale ale personalului contractual din cadrul spitalului.

Din această perspectivă, ideea inexistenței unei subordonări a spitalului în raport cu consiliul județean, în sensul art.11 alin.1 din Legea nr.153/2017, se sprijină și pe o analiză comparativă a reglementărilor din alte materii, spre exemplu în ceea ce privește Regulamentul-cadru de organizare și funcționare al Direcției generale de asistență socială și protecția copilului, aprobat prin H.G. nr. 797 din 8 noiembrie 2017, regulament care la art.1 statuează în sensul că „*Direcția generală de asistență socială și protecția copilului este instituția publică cu personalitate juridică înființată în subordinea consiliilor județene/consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București cu scopul de a asigura aplicarea politicilor sociale în domeniul protecției copilului, familiei ...*”.

Un exemplu similar ce poate fi avut în vedere este cel al serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor, care potrivit art.6 din O.G. nr.84 din 30 august 2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, *„Se înființează, în subordinea consiliilor județene, prin reorganizarea serviciilor de stare civilă din aparatul propriu al consiliilor județene...”*

Se observă că textele de lege anterior citate cu titlu exemplificativ statuează în mod explicit subordonarea instituțiilor ce fac obiectul reglementării în raport cu consiliul județean. Or, în ceea ce privește problema de drept supusă analizei, nu se poate identifica un text de lege similar în privința spitalelor ce au făcut obiectul O.U.G. nr.162/2008, acest act normativ, ca de altfel și Legea nr.95/2006 conținând reglementări specifice în domeniul sănătății ce nu pot sprijini dincolo de orice îndoială ideea existenței certe a unei subordonări a spitalului în raport cu consiliul județean, în sensul art.11 alin.1 din legea privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Pe cale de consecință, în opinia instanței, caracterul limitat al atribuțiilor ce revin organului administrației publice locale, coroborat cu autonomia financiară, ca principiu legal al funcționării spitalului, conduc spre concluzia potrivit căreia în sensul dispozițiilor art.11 din Legea nr.153/2017, unitatea spitalicească nu are calitatea de instituție publică de interes județean din subordinea consiliului județean.

În altă ordine de idei, referitor la cea de-a doua întrebare formulată în cauză, Curtea apreciază că în ipoteza unui răspuns afirmativ la prima problemă, subordonarea presupune drept consecință aplicabilitatea nomenclatorului la care se referă art.11 alin.2 din Legea nr.153/2017. Mai concret, problema de drept decurge din împrejurarea că, acceptând existența subordonării în sensul art.11 alin.1 din Legea nr.153/2017, personalul TESA, respectiv angajații reprezentați în cauză, deși desfășoară activitate într-un domeniu care s-ar încadra în Anexa II a Legii nr.153/2017, aferentă familiei ocupaționale „sănătate și asistență socială”, ar urma să fie salariați, ca urmare a unei echivalări, în baza Anexei VIII, aferente familiei ocupaționale de funcții bugetare "administrație". Or, deși Legea nr.153/2017 nu reglementează în mod expres posibilitatea unei asimilări/echivalări între diverse funcții încadrate în familii ocupaționale distincte, admiterea existenței raportului de subordonare la care se referă art.11 alin.1 din lege atrage drept consecință necesitatea aplicării nomenclatorului menționat la alineatul 2 al aceluiași articol, în caz contrar reglementarea fiind lipsită de efect concret.

În sfârșit, Curtea notează că nu s-a identificat jurisprudență națională, comunitară sau a drepturilor omului relevantă pentru dezlegarea problemelor de drept supuse analizei.

În consecință, luând în considerare atât admisibilitatea, cât și oportunitatea dezlegării chestiunilor de drept anterior expuse, în temeiul art.519 și 520 alin.1 din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunilor de drept enunțate.

În temeiul art.520 alin.2 C.proc.civ., Curtea va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

DISPUNE,

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizând interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.11 alin.1 din Legea nr.153/2017, art.2 alin.1 lit.d și art.18 din OUG nr.162/2008, respectiv art.190, art.199 și art.201 alin.3 și alin.9 din Legea nr.95/2006, în sensul de a se stabili dacă în înțelesul prevederilor menționate, spitalul județean de urgență în privința căruia a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către

autoritățile administrației publice locale, are calitatea de instituție sau serviciu public de interes județean din subordinea consiliului județean, în sensul art.11 alin.1 din Legea nr.153/2017.

În ipoteza unui răspuns afirmativ la prima chestiune, să se stabilească dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.11 alin.2 din Legea nr.153/2017, nomenclatorul la care se referă această dispoziție legală este aplicabil și funcțiilor deținute de personalul tehnic, economic și socio-administrativ din cadrul unui asemenea spital.

În baza art.520 alin.2 C.pr.civ. dispune suspendarea judecării cauzei privind soluționarea apelului formulat de apelantul-reclamant, cu sediul în **în numele și pentru membrii de sindicat:** împotriva sentinței civile nr. /26.02.2019, pronunțate de Tribunalul Teleorman – Secția Conflicte de muncă, asigurări sociale și de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. /87/2018, în contradictoriu intimatul-pârât, cu sediul în, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi, 10.12.2019, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Judecător,

Grefier,